

výpočtem na místním přídavku rozdíl ve prospěch st-le 346 K proti místnímu přídavku vypočítanému podle služného náležejícího st-li propočítáním ($7308 \text{ K } 50\% = 3654 \text{ K}$).

Bylo mu tedy přiznáno na služném a místním přídavku více o 2446 K, k tomu pak vyrovnávací přídavek 700 K, úhrnem více o 3146 K, než mu plynulo z propočítání služební doby. Poněvadž st-l, jak bylo uvedeno, při jmenování na Slovensko získal zvýšení služného a místního přídavku o 3292 K, byl nař. rozhodnutím ve svém nároku, opírajícím se o usnesení ministerské rady z 27. července 1920, aby »slovenská výhoda«, již se mu dostalo při jmenování na Slovensko, zůstala propočítáním služební doby nedotčena, zkrácen, a musilo proto nař. rozhodnutí býti zrušeno jako nezákonné.

Č. 2290.

Státní úředníci: K § 7 služ. pragm. (o době vzniku služebního poměru státního úředníka).

(Nález ze dne 30. dubna 1923 č. 7030.)

V ě c: Kvido Ch. v Košicích proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě o výplatu služebních požitků.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Dekretem ze dne 31. července 1919 č. — jmenovalo min. vnitra st-le — do té doby hlavního služného — státním úředníkem VII. hodnostní třídy prvního platového stupně v systemisovaném stavu konceptního úřednictva při politické správě na Slovensku. Tento jmenovací dekret byl st-li doručen dne 12. března 1921.

V březnu 1920 žádal st-l z důvodu fyzické nezpůsobilosti k službě za pensionování. Dnem 1. června 1920 zastavil župan župy abaujturnánské st-li jako aktivní služební požitky. Začátkem roku 1921 odvolal st-l svoji žádost za pensionování a přihlásil se do služby, kterou nastoupil dne 3. února 1921.

Dne 29. září 1921 žádal st-l u žalovaného úřadu, aby mu byly vyplaceny příslušné aktivní služební požitky za dobu od 1. června 1920 do 28. února 1921.

Žal. úřad nař. rozhodnutím nevyhověl této žádosti a nepřiznal st-li žádané služební požitky ani z prostředků státních, ani z prostředků župních; svůj výrok o tom, že nepřiznává st-li žádané služební požitky z prostředků státních, odůvodnil žal. úřad tím, že st-l nebyl v době od 1. června 1920 do 28. února 1921 vůbec státním úředníkem, neboť dekret o jeho jmenování státním úředníkem byl mu doručen teprve dne 12. března 1921.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvažil nss toto:

Nař. rozhodnutí obsahuje dva výroky:

1. výrok o tom, že žal. úřad nepřiznává st-li proti státu nárok na žádné služební požitky,

2. výrok o tom, že st-l nemá nároku toho ani proti župě.

Pokud jde o výrok ad 2. uvedený, nemohl soud nař. rozhodnutí vůbec přezkoumávat, ježto stížnost neobsahuje v tomto směru vůbec stížného bodu (§ 18 zák. o ss).

Pokud pak stížnost směřuje proti výroku ad 1., neshledal ji nss důvodnou.

St-l uplatňuje proti státu nárok na aktivní služební požitky státního úředníka VII. hodn. třídy ve stavu konceptního úřednictva při politické správě na Slovensku za dobu od 1. června 1920 do 28. února 1921.

Tento svůj nárok opírá st-l o předpoklad, že byl v uvedené době již státním úředníkem; žal. úřad nepřiznal pak st-li tento nárok právě z důvodu, že st-l v uvedené době státním úředníkem nebyl.

Podle § 7 služ. pragm. (zákon ze dne 25. ledna 1914 č. 15 ř. z.) začíná služební poměr státního úředníka k státu dnem, kdy byl doručen jmenovací dekret, leč že by v dekretu tom byl výslovně ustanoven jiný den.

Žal. úřad vycházel z toho, že st-l byl jmenován státním úředníkem dekretem min. vnitra ze dne 31. července 1919; v tomto dekretu není vůbec zmínky o tom, od kterého dne byl st-l jmenován státním úředníkem.

Že by st-l byl býval jmenován státním úředníkem nějakým jiným aktem nežli zmíněným dekretem min. vnitra, není ze spisů zřejmo a st-l také v řízení správním to neuvádí. Pokud st-l nyní ve stížnosti, vznesené k nss-u, uvádí, že byl jmenován státním úředníkem již výnosem min. pro Slov. č. —, intimovaným mu výnosem župana župy oravské ze dne 11. ledna 1919 č. —, přivádí tím k platnosti okolnosti, které v řízení správním neuplatňoval, a k nimž nss nemůže ovšem vzhledem k §§ 5 a 6 zák. o ss vůbec hleděti; jen mimochodem se podotýká, že zmíněný výnos — jak byl st-li intimován výnosem župana, který st-l ke stížnosti připojil — neobsahuje vůbec výroku o tom, že st-l byl tímto výnosem jmenován státním úředníkem, naopak jde z výnosu toho zřejmě na jevo, že st-l byl jím dočasně potvrzen ve své dosavadní hodnosti, t. j. v hodnosti hlavního služného, tedy úředníka župního.

Byl-li tedy st-l, jak žal. úřad v souhlasu se spisy správními předpokládal, jmenován státním úředníkem dekretem min. vnitra ze dne 31. července 1919, v němž nebylo vůbec zmínky o tom, od kterého dne byl st-l tímto dekretem jmenován státním úředníkem, pak mohl podle jasného znění § 7 služ. pragm. vzniknouti služební poměr st-le jako státního úředníka teprve dnem, kdy tento dekret byl doručen.

Jak nesporno, byl tento dekret st-li doručen teprve dne 12. března 1921. Služební poměr st-le jako státního úředníka vznikl tedy teprve tímto dnem.

Nebyl-li však st-l před tímto dnem vůbec státním úředníkem, pak není tu dán onen předpoklad, o nějž st-l opírá svůj nárok na služební požitky za dobu spadající před tento den.

Právem tedy nepřiznal žal. úřad st-li proti státu nárok na sporné služební požitky.

Č. 2291.

Státní úředníci (Slovensko): Vyměřil-li úřad vdově po obvodním notáři zaopatřovací požitky, jakoby zemřelý byl úředníkem župním, ač vdova tvrdila, že byl jmenován úředníkem státním,